

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, om det er muligt, at en opretholdelse af CO₂-afgiften vil bevirke, at produktioner indeholdende store CO₂-emissioner vil fortrænges til EF-lande, der ikke har CO₂-afgift?«

Svar (16/6 93):

Samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg skal henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 956, hvori der er redegjort for de særlige hensyn, der er taget over for energitunge virksomheder.

På samme måde som i forbindelse med nyetableringer indgår en lang række andre elementer end CO₂-afgiften i en virksomheds overvejelser om, hvor den skal etablere sig, jævnfør min besvarelse af spørgsmål nr. S 955.

Spm. nr. S 962

Til *energiministeren* (8/6 93) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, om regeringen overvejer alternative instrumenter til reduktion af CO₂-emissionen, der ikke samtidig virker konkurrenceforvridende?«

Svar (18/6 93):

Energiministeren (Jann Sjørnsen):

Baggrunden for, at Danmark har en CO₂-afgift, er beslutningen om, at Danmark inden år 2005 skal reducere CO₂-udslippet med 20 pct. sammenlignet med 1988. Denne målsætning har Folketinget bekræftet flere gange, og det er regeringens hensigt, at de nødvendige virkemidler må tages i brug, således at målet nås.

De seneste analyser af, hvorledes det går med at nå målet, viser, at der er problemer med at nå reduktionsmålet. Det er derfor ikke alternative instrumenter, der er behov for, men instrumenter til supplerende af de eksisterende. En afskaffelse af CO₂-afgiften vil blot forstærke behovet for yderligere initiativer.

Analyserne viser også, at det først og fremmest er i erhvervslivet, der er store potentialer til reduktion af CO₂-udslippet til stede. Et muligt initiativ kan være forøget brug af energi- og CO₂-afgifter. Regeringen har derfor til hensigt at forhandle med erhvervslivet om gradvis indførelse af sådanne. Provenuet kan tilbage-

føres til erhvervslivet, således at indsatsen for et bedre miljø intensiveres samtidig med, at konkurrenceevnen fastholdes.

Opmærksomheden henledes i øvrigt på, at den seneste rapport fra Det Økonomiske Råd viser, at afgifter er et meget omkostningseffektivt instrument til at nå miljømålene, idet CO₂-udslippet reduceres, hvor det er billigst muligt.

Spm. nr. S 963

Til *energiministeren* (8/6 93) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor meget de danske energipriser for forbrugerne adskiller sig fra energipriserne for forbrugerne i de øvrige EF-lande, i de øvrige nordiske lande og i de øvrige OECD-lande?«

Svar (18/6 93):

Energiministeren (Jann Sjørnsen):

For så vidt angår den danske elpris viser den seneste opgørelse fra 1. januar 1992, at de danske priser for industrien er de laveste i EF. Med indførelsen af den danske CO₂-afgift steg industriens elpris med 5 øre/kWh fra 1. januar 1993. Selv efter indførelsen af CO₂-afgiften er industriens elpris den laveste i EF. Kun de nordiske lande har lavere elpriser end Danmark. For de øvrige OECD-lande findes der ikke sammenlignelige opgørelser, men den danske elpris for industrien vurderes også her at ligge på et lavt niveau.

For husholdningerne er prisen på el den næsthøjeste i forhold til de øvrige EF-lande og de øvrige nordiske lande. I forhold til de øvrige OECD-lande vurderes den danske elpris også at ligge på et relativt højt niveau.

For olieprodukter viser den seneste IEA-statistik, at de danske priser på fyringsolie og fuelolie for industrien i 1991 lå omtrent i midten i forhold til priserne for de øvrige EF-lande, de øvrige nordiske lande og de øvrige OECD-lande. Med indførelsen af CO₂-afgiften pr. 1. januar 1993 steg den danske fyringsolie med 135 kr./m³ og fuelolie med 160 kr./ton. Afgiften vurderes ikke at have forrykket de danske priser væsentligt i forhold til udlandet.

For fyringsolie for husholdningerne viser IEA-opgørelsen, at prisniveauet i Danmark er blandt de højeste i forhold til priserne for de øvrige EF-lande, de øvrige nordiske lande og